

'HET IS SUPER-INTERESSANT OM VERSE HERSENEEN VAN ZO DICHTBIJ TE ZIEN'

Jurrien Fransen (27), laatstejaars geneeskundestudent aan het VUmc, is obductieassistent bij de Nederlandse Hersenbank.

WAT DOE JE PRECIËS?

'De Nederlandse Hersenbank verzamelt hersenweefsel voor onderzoek naar psychiatrische en neurologische ziektes. Mensen kunnen zich daar apart voor registreren. Wanneer zij overlijden wordt er contact met ons opgenomen. Wij nemen dan contact op met de nabestaanden of verpleging. Er moet eerst geschouwd zijn en vervoer geregeld. Wanneer het lichaam van de overledene in het VUmc aankomt, voer ik samen met de patholoog de obductie uit. We maken dan een incisie in het achterhoofd van de overledene, klappen de hoofdhuid weg en maken via de schedel een luik waardoor we de hersenen eruit kunnen nemen. Ik vertel de patholoog welke delen van het brein eruit gehaald moeten worden, dat is afhankelijk van het ziektebeeld van de overledene. Het weefsel wordt vervolgens ingevroren, gefixeerd op formaline of op kweek gezet. Met name de kweekbuizen zijn heel interessant: daar kunnen nog levende cellen uit geïsoleerd worden, en die gaan direct per koerier heel Europa door voor onderzoek.'

GEEN ALLEDAAGSE BIJBAAN. HOE BEN JE HIER TERECHTGEKOMEN?

'Ik studeerde psychobiologie en deed onderzoek naar de ziekte van Alzheimer aan het Nederlands Herseninstituut. De Nederlandse Hersenbank zit op dezelfde locatie, en uit interesse vroeg ik of ik een keer mocht meekijken. Dat mocht, en zo ben ik er vier jaar geleden ingerold.'

IS HET TE COMBINEREN MET JE STUDIE?

'We draaien in diensten en werken buiten kantooruren. Tijdens een dienst moet je in Amsterdam en bereikbaar zijn. Eerst draaide ik zo'n zeven diensten per maand, maar door mijn coschappen zijn diensten doordeweeks niet meer haalbaar. Soms zijn er drie obducties in één nacht, en soms een paar weken geen.'

VEEL DINGEN GELEERD DIE TIJDENS JE COSCHAPPEN VAN PAS KOMEN?

'Het contact met de nabestaanden is heel leerzaam en ik weet inmiddels veel over de anatomie van de hersenen. Daarnaast ben ik eraan gewend om 's nachts uit bed gebeld te worden en ben ik niet zo snel meer onder de indruk van iets wat er heftig uitziet. Dit gaat me als arts zeker van pas komen.'

EN WAT VOOR ARTS WORDT DAT? PATHOLOOG?

'Ik vind het patiëntencontact veel te leuk, dat zou ik missen als patholoog. Daarnaast komt er veel microscopie bij kijken, en ik denk niet dat mijn kwaliteiten daar liggen. Ik wil wel een snijdend beroep gaan doen, dus wat dat betreft sluit het goed aan. Maar ik werk toch liever met levende patiënten...'

EN TOCH IS DIT DE LEUKSTE BIJBAAN?

'Zeker! Het is superinteressant om verse hersenen van zo dichtbij te zien, omdat deze er heel anders uitzien dan op de snijzaal. Ik blijf het enorm bijzonder vinden dat mensen hun hersenen beschikbaar stellen, en dat ik een klein beetje kan meehelpen aan de onderzoeksresultaten die daaruit voortkomen.' ●